

стигне едва до 15 души, в тия избори за партизаните на правителството, включително и тия от групата на д-р Геннадиев, бяха подадени 345,630 гласа и избрани 126 народни представители срещу 418,058 гласа и избрани 119 народни представители от опозицията. На два пъти, следователно, българският народ ясно и недвусмислено отказа да даде доверието си на правителството, на което цар Фердинанд беше дал своето, и осъди следваната от него политика на сближение и сътрудничество със Централните империи.

*

Още със започването на Общоевропейската война българският народ бе силно смутен и обезпокоен от развиващите се със светкавична бързина събития; неговото недоверие към правителството всекидневно расте и недоволството му се засилва. Израз на това народно недоверие и недоволство са редицата постъпки, които представляващата болшинството от народа парламентарна опозиция предприема, за да предпази страната от нови авантюри и безумия, след извършените такива през 1913 г. Така още на другия ден след обявяването на войната от Австро-Унгария на Сърбия земеделският народен представител Александър Стамболийски от името на най-силната парламентарна група прави напомняне, че неутралитетът на България трябва да бъде запазен и че ръководството на държавата в тия съдбоносни дни трябва да бъде поверено на един ширококоалиционен кабинет.*)

*) Декларация на А.л. Стамболийски от името на зем. парламентарна група при гласуването на 50-милионния свърхсметен кредит на 28 юли 1914 г.